

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 4.7.2007
COM(2007) 374 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CĂTRE
CONSILIU, CĂTRE COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI CĂTRE
COMITETUL REGIUNILOR**

**Evaluare intermediară a politicii industriale
O contribuție la strategia UE pentru creștere și locuri de muncă**

{SEC(2007) 917}

CUPRINS

1.	Introducere	3
2.	Situație economică și provocări	4
3.	Program de lucru pentru politica industrială.....	5
3.1.	Evaluarea progresului înregistrat și situația actuală.....	5
3.2.	Planificare	7
3.3.	Valorificarea activităților în curs și rezolvarea noilor provocări	7
4.	Concluzii	15

1. INTRODUCERE

În comunicarea din 2005¹, Comisia a stabilit pentru prima dată o abordare integrată pentru politica industrială, bazată pe un program de lucru concret de inițiative orizontale și sectoriale. Această politică - pilon important al Strategiei de la Lisabona - este ancorată în eforturile UE de a asigura o piață internă² care să funcționeze bine, piețe deschise și competitive în lume, precum și de a răspunde provocărilor din domeniul mediului. Atât Consiliul³, cât și Parlamentul European⁴ au aprobat abordarea, solicitând Comisiei să pună în aplicare inițiativele politice și să prezinte în 2007 o evaluare a progresului înregistrat și să propună noi inițiative.

Obiectivul prezentei comunicări are trei aspecte:

- Mai întâi, descrierea situației economice actuale a industriei UE și identificarea provocărilor majore cu care aceasta se confruntă;
- în al doilea rând, realizarea unui bilanț al progresului înregistrat în acțiunile orizontale și sectoriale prezentate în Comunicarea privind politica industrială din 2005;
- și, în al treilea rând, stabilirea măsurilor pentru perioada 2007-2009, în raport cu cifrele și provocările actuale și cu progresul înregistrat.

Rolul principal al politicii industriale la nivelul UE constă în asigurarea în mod proactiv a condițiilor cadru adecvate pentru dezvoltarea întreprinderilor și inovare în vederea transformării UE într-un loc atractiv pentru investițiile în industrie și crearea de locuri de muncă, luând în considerare faptul că majoritatea întreprinderilor este reprezentată de întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri).

O politică industrială comunitară eficientă și funcțională trebuie să se bazeze pe eforturile coerente și coordonate la nivel național și european, după cum se prevede la articolul 157 din Tratatul CE. La nivel național sunt stabilite numeroase elemente care dețin un impact major asupra competitivității industriei europene. Cu toate acestea, provocări majore, precum instituirea unei piețe unice deschise și competitive, dar și răspunsul politicii industriale la agenda privind energia și schimbările climatice nu pot sau pot într-o măsură insuficientă să fie rezolvate numai la nivel național. Astfel, acestea necesită, de asemenea, luarea de acțiuni la nivel european.

¹ COM(2005) 474.

² În prezent, o revizuire globală a pieții interne este în curs de desfășurare.

³ Consiliile pentru competitivitate din 29-30 mai 2006 și din 21-22 mai 2007

⁴ Rezoluția privind politica industrială, 5 iulie 2006.

2. SITUAȚIE ECONOMICĂ ȘI PROVOCĂRI

Deși situația diferă de la un sector la altul⁵, în general, industria se află într-o formă bună și dinamică, contribuind în mod substanțial la creștere și locuri de muncă la nivel comunitar. Industria este în continuare un stimulent important al economiei europene⁶. În mod direct, industria reprezintă aproximativ o cincime din producția UE și, în ultimii doi ani, a înregistrat o creștere medie de 2,6%. Industria deține un rol fundamental pentru inovarea la nivel european, angajând 81% din cheltuielile aferente C&D din sectorul privat și asigurând un număr crescând de posturi pentru personalul cu înalte calificări, ceea ce îi conferă un rol central în transformarea Europei într-o economie bazată pe cunoaștere. În ultimii trei ani, ocuparea forței de muncă în industrie a rămas relativ constantă, după o perioadă de declin cu aproape 5% între 2000-2004⁷. În mod indirect, industria este responsabilă pentru dinamismul a numeroase sectoare de servicii care contribuie semnificativ la creșterea ocupării forței de muncă. În anumite sectoare precum TIC, ingineria electrică și mecanică s-a înregistrat o creștere constantă și de durată a valorii adăugate, care a cunoscut chiar o intensificare în ultimii ani.⁸ În 2006, Comunitatea a reușit, de asemenea, să atragă mai multe investiții directe străine, care au crescut cu 42% în comparație cu o creștere a ieșirilor de 35%.⁹

Cu toate că industria funcționează bine în prezent și beneficiază din plin de ciclul favorabil de afaceri, în următorii ani este posibilă o intensificare a globalizării, a progreselor tehnologice și a provocărilor în domeniul mediului.

UE a înregistrat o bună performanță în ceea ce privește comerțul de bunuri, în cadrul căruia procentajul aferent exporturilor s-a stabilizat la 15% din comerțul mondial. Totuși, **globalizarea** nu se mai referă în mod exclusiv la comerțul cu bunuri. În ultima perioadă, a crescut seria de activități pe care companiile le comercializează și le externalizează, dat fiind că TIC, inovațiile organizaționale și competențele în curs de dezvoltare din India și China permit companiilor să divizeze lanțul factorilor implicați în etapele producției și să externalizeze elementele și sarcinile intermediare. În acest mediu în schimbare, avantajul competitiv constă în optimizarea lanțului valoric global. Astfel, companiile trebuie să controleze părțile importante ale lanțului valoric, precum inovarea și produsele specifice, uneori prin grupuri care fixează capacitatea inovativă în Europa. De asemenea, companiile oferă din ce în ce mai multe soluții integrate care constau într-o serie de servicii și activități de manufactură.

Progresele rapide științifice și tehnologice creează oportunități pentru companiile manufacturiere de a se adapta și de a folosi noile posibilități tehnice. Cu toate acestea, industria manufacturieră la nivel comunitar este în continuare specializată în sectoarele de tehnologie medie și nu a profitat încă de avantajul oferit de creșterea rapidă din anumite sectoare ale înaltei tehnologii și nici nu a folosit din plin potențialul de integrare a domeniului TIC. Reglementările complicate în materie de produse din anumite piețe au tendința de a

⁵ Structura industrială a UE (DG Întreprinderi și Industrie, 2007).

⁶ Pentru informații suplimentare, a se vedea documentul de lucru SEC(2007) 917 care însoțește prezenta comunicare.

⁷ Eurostat: anchetă privind forța de muncă.

⁸ Structura industrială a UE (DG Întreprinderi și Industrie, 2007). În sectorul TIC, rata de creștere anuală medie a fost de 6% între 1995-2006, dar s-a ridicat până la 10% în perioada 2004-2006. Datele comparabile pentru sectorul ingineriei electrice și mecanice au fost de 2% și respectiv 5%.

⁹ Comunicatul de presă al Eurostat 70/2007 din 24 mai 2007.

împiedica modernizarea necesară a industriei. Standardele, DPI (drepturile de proprietate intelectuală), precum și practicile în domeniul achizițiilor ar putea, de asemenea, să sprijine mai mult industriile inovatoare. Cu toate că îmbunătățirea cererii este importantă pentru capacitatea inovatoare a industriei, dezvoltarea anumitor industrii este împiedicată de structurile de piață nefavorabile. Lipsa unei piețe vaste și unificate împiedică realizarea întregului potențial al acestor sectoare și astfel reduce beneficiile la întregul nivel al economiei UE. Într-o anumită măsură, aceasta se aplică, de asemenea, în cazul sectorului farmaceutic.

UE a stabilit obiective ambițioase în domeniul mediului destinate **să sporească eficiența energetică și să reducă emisiile de gaze** cu cel puțin 20% până în 2020, precum și să promoveze sursele de energie regenerabilă¹⁰. Până în prezent, industria europeană a înregistrat deja progrese semnificative în ceea ce privește ameliorarea eficienței energetice. De asemenea, aceasta se bucură de o poziție favorabilă pentru folosirea oportunităților legate de apariția industriilor din domeniul mediului. Industriile europene din domeniul mediului se situează pe primul loc la nivel global în ceea ce privește tehnologiile și generează o cifră de afaceri de aproximativ 2,2% din PIB al UE, asigurând locuri de muncă pentru 3,4 milioane de persoane. Pentru a depăși obstacolele de ordin reglementar, precum și de alte tipuri care pot, totuși, să împiedice valorificarea integrală a noilor oportunități de piață, va fi necesară o serie de instrumente politice, și anume instrumente bazate pe piață, precum și reglementări bine concepute. În cadrul procesului de realizare a acestor instrumente politice, trebuie să se acorde o atenție cuvenită poziției competitive a acelor industrii cu consum ridicat de energie care sunt expuse la concurența internațională.

3. PROGRAM DE LUCRU PENTRU POLITICA INDUSTRIALĂ

3.1. Evaluarea progresului înregistrat și situația actuală

Comunicarea din 2005 a anunțat o serie de inițiative politice orizontale și sectoriale. În ceea ce privește majoritatea acestora, s-au înregistrat deja progrese apreciabile¹¹. În toate cazurile, consultările au avut un rol important de jucat.

Inițiativele care au oferit deja rezultate au avut un impact semnificativ asupra dezvoltării politicii industriale. Acestea au contribuit la reunirea, uneori prin intermediul grupurilor la nivel înalt, a unei game vaste de factori interesați, responsabili pentru diferite domenii politice, care constituie cadrul pentru activitatea industrială. În egală măsură, inițiativele au contribuit la ajungerea la un acord cu privire la aspectele esențiale, precum și la parcursul ulterior.

- Acest lucru se aplică cu precădere în cazul Grupului la nivel înalt pentru competitivitate, energie și mediu care a contribuit la fuzionarea a trei orientări politice diferite și și-a adus un aport semnificativ, de exemplu la dezbaterile care au precedat pachetul Comisiei pentru energie și schimbări climatice, cât și la elaborarea unei politici industriale durabile.

¹⁰ Comunicarea Comisiei „O politică energetică pentru Europa” COM(2007) 1 stabilește obiective și scopuri cantitative.

¹¹ Pentru detalii complete privind progresele înregistrate, a se consulta documentul SEC(2007) 917.

- De asemenea, aceeași situație este valabilă în cazul inițiativei CARS21, ale cărei recomandări au format baza pentru comunicarea Comisiei privind cadrul de reglementare pentru autovehicule și a dus la înaintarea unor propuneri legislative importante, precum propunerea privind sistemul european de omologare de tip completă a vehiculului și privind simplificarea.
- Grupul la nivel înalt pentru textile a deținut un rol major în sprijinirea identificării priorităților politice și, dintr-o perspectivă practică, la instituirea unei platforme la nivelul tuturor industriilor pentru cercetare și dezvoltare.
- Inițiativa EnginEurope privind ingineria mecanică și grupul de lucru pentru competitivitatea în domeniul TIC au întocmit rapoarte care au contribuit la definirea politicii noastre industriale.
- Grupul la nivel înalt LeaderSHIP 2015 a elaborat o serie de recomandări care au contribuit la transformarea industriei maritime europene – altădată strâns dependentă pentru activitățile sale operaționale de ajutoarele de stat – într-o industrie dinamică și competitivă. Numai șantierelor navale beneficiază de ajutoare pentru inovație ale căror valori sunt astfel concepute încât să reflecte și să răsplătească riscurile asumate în mod inteligent, precum și să impulsioneze evoluția tehnologică.
- Alte grupuri, precum Forumul farmaceutic și Forumul industriei de apărare, au prezentat rezultate parțiale, dar activitatea acestora este încă în curs de desfășurare. În scurt timp, Grupul la nivel înalt pentru produse chimice își va începe activitatea.
- Atât inițiativele privind drepturile de proprietate intelectuală (DPI), cât și cele privind competențele¹² au arătat faptul că aceste politici reprezintă componente esențiale ale strategiei pentru competitivitatea industrială. Inițiativa privind DPI a condus la câteva acțiuni, printre care Strategia comună de acțiune UE/S.U.A. privind DPI și contrafacerea și dialogurile pe tema DPI cu țările prioritare în vederea aplicării DPI. Inițiativa privind competențele abordează printr-o serie de acțiuni, lipsa competențelor și neadecvarea acestora în sectorul industriei.

Politica de coeziune și-a adus, de asemenea, o contribuție semnificativă la îmbunătățirea competitivității industriei. În acord cu orientările strategice comunitare pentru perioada 2007-2013, statele membre își concentrează investițiile din cadrul Fondului European de Restructurare și Dezvoltare și al Fondului Social European în domenii strâns legate de agenda pentru creștere și locuri de muncă, în special în domenii care vizează mărirea capitalului uman, cercetarea, inovarea, antreprenoriatul, precum și pentru asistență pentru IMM-uri.

În plus, Comisia a realizat o strategie matură¹³ privind competitivitatea pe plan extern a industriei UE în vederea valorificării beneficiilor globalizării și a asigurării unui mediu internațional mai favorabil pentru companiile din UE.

Cea mai mare parte a inițiativelor orizontale și sectoriale prezentate în comunicarea din 2005 sunt proiecte pe termen lung care vor continua în perioada 2007-2009.

¹² Comisia intenționează să își prezinte poziția în privința competențelor informatice în 2007.

¹³ COM(2006) 567 „Europa globală: concurența la nivel mondial”.

În rezumat, evoluțiile economice recente, cât și experiențele și reacțiile privind pilonii majori ai politicii industriale în 2005 indică faptul că nu este necesară o modificare fundamentală a acestei politici.

3.2. Planificare

Pe baza evaluării situației actuale și a valorificării realizărilor începând din 2005, Comisia preconizează consolidarea unora dintre inițiativele în curs, precum și lansarea unor noi inițiative ca răspuns la provocările recente.

Anexa 1 oferă o prezentare detaliată a inițiativelor orizontale și sectoriale și prezintă provocarea care este considerată a fi prioritatea absolută pentru fiecare sector în parte. Punerea în aplicare va fi precedată de o evaluare a impactului, dacă este cazul. Plecând de la informațiile recente, prezentarea o actualizează pe cea din comunicarea din 2005 care a avut la bază consultarea amplă dintre statele membre și factorii interesați.

Ațiunile politice care stimulează competitivitatea industrială sunt realizate parțial la nivel comunitar și parțial la nivelul statelor membre, dar legătura dintre politica industrială comunitară și politica națională este în continuare slabă. Noua strategie de la Lisabona oferă un bun prilej pentru consolidarea acestor interacțiuni, în special datorită faptului că orientările integrate adoptate de Consiliu includ o orientare privind politica industrială. Statele membre ar trebui să prezinte, în rapoartele lor anuale de activitate, acțiuni politice referitoare la competitivitatea industrială, care sunt legate de provocările majore cu care se confruntă statele membre. În ceea ce privește anumite aspecte, Comisia ar conlucra cu statele membre pentru a identifica bune practici și a le comunica celorlalte state membre. Aceasta ar permite, de asemenea, Comisiei să integreze mai bine dimensiunile naționale ale procesului de elaborare de politici în inițiativele orizontale și sectoriale anunțate în prezenta comunicare.

3.3. Valorificarea activităților în curs și rezolvarea noilor provocări

Deși concepția generală a politicii industriale în 2005 pare încă adecvată, unele provocări rămân în continuare, iar altele au o importanță sporită. Factori precum globalizarea, schimbările tehnologice și climatice exercită per ansamblu presiuni asupra economiei noastre pentru a se adapta întocmai: un proces care conduce la desfășurarea de resurse în cazurile în care acestea aduc un grad maxim de valoare.

3.3.1. Inițiative orizontale

1. Simplificarea și îmbunătățirea mediului de reglementare, cât și reducerea obligațiilor administrative care revin întreprinderilor vor constitui în continuare o prioritate absolută pentru Comisie, precum și nevoia de a asigura definirea normelor astfel încât să promoveze „inovația ecologică” și modele de consum și producție mai durabile. În viitor, Comisia va depune eforturi sporite și va acorda o atenție specială domeniilor precum construcțiile, statistica întreprinderilor, sănătate și securitate, relații de muncă, transport și aspecte fiscale/TVA. De asemenea, Comisia se angajează să ducă mai departe acțiunea de urmărire a costurilor administrative și de reducere a obligațiilor administrative.

Un exemplu concret în acest sens într-un sector specific este continuarea inițiativei CARS21 prin care Comisia va încerca să simplifice cadrul de reglementare pentru industria autovehiculelor printr-o aplicare constantă a principiilor unei mai bune reglementări. Prioritățile majore ale Comisiei sunt următoarele: începând din 2007, înlocuirea anumitor

directive CE cu regulamente internaționale; introducerea autotestelor și testelor virtuale în anumite domenii; dezvoltarea legislației pentru îndeplinirea unor standarde ambițioase în ceea ce privește emisiile, inclusiv realizarea până în 2012 a ratei de 120g/Km CO2 de emisii, printr-o abordare integrată¹⁴; introducerea unor îmbunătățiri privind securitatea în construcția de autovehicule, precum controlul electronic al stabilității (2008).

Această abordare ar putea constitui un exemplu pentru alte sectoare și prezintă o importanță deosebită pentru IMM-uri. IMM-urile, prin structura lor simplă și capacitatea specifică de a interacționa cu mediul în care se află, sunt bine pregătite să ofere soluții inovatoare și să transforme provocările în oportunități de afaceri. Acestea reprezintă deopotrivă un element esențial al grupurilor de întreprinderi menționate mai jos. Însă, în același timp, IMM-urile sunt mai puțin bine pregătite să facă față obligațiilor de natură reglementară și administrativă care adesea generează costuri care nu sunt în raport direct cu mărimea întreprinderii. În egală măsură, IMM-urile sunt proporțional mai mult afectate de măsurile care necesită investiții fixe, precum cele asociate cu introducerea unor standarde de mediu mai stricte pentru procesele de producție sau pentru produsele finale.

2. O serie suplimentară de inițiative orizontale provine din faptul că inovarea, cât și răspunsul la evoluția rapidă a tehnologiilor nu pot fi stimulate numai printr-un cadru de reglementare. Deși programele comunitare de finanțare¹⁵, precum și platformele europene de tehnologie actuale și cele preconizate și inițiativele comune în domeniul tehnologiei creează parteneriate deschise și încurajează inovarea, sunt deopotrivă necesare alte forme de răspuns proactiv.

O inovație reușită care are un domeniu de aplicare global ocazionalizează anumite avantaje competitive pentru „**pieța pilot**”, precum randamente ale investiției în timp mai scurt și astfel stimulenți mai puternici pentru investițiile private ulterioare în sectorul C&D; avantaje pentru C-D privind localizarea infrastructurii și infrastructura de producție; un nivel ridicat de productivitate și exporturi sau un grad sporit de creștere și ocupare a forței de muncă.

*Obiectivul **inițiativei pieței pilot** este de a contribui la deschiderea potențialului pieței pentru produsele și serviciile inovatoare prin eliminarea obstacolelor care împiedică dezvoltarea de noi piețe printr-o abordare viitoare coordonată și orientată a instrumentelor de reglementare și a celorlalte instrumente politice pentru a permite adaptarea rapidă a unei serii variate de tehnologii și modele de întreprinderi inovatoare la cerere, într-o perspectivă globală. Printre instrumente se numără cadrul juridic și de reglementare, încurajarea mecanismelor de inovare, normele, practicile în sectorul achizițiilor publice, protecția proprietății intelectuale sau disponibilitatea capitalului de risc. În cursul acestui an, Comisia va propune un document politic prin care va propune punerea în aplicare a abordării pieței pilot.*

¹⁴ COM(2007) 22.

¹⁵ Programul-cadru de cercetare (PC7) și Programul pentru competitivitate și inovare (PCI).

3. După cum se propune în documentul de la Lahti¹⁶, un mijloc suplimentar de accelerare a procesului de inovare constă în folosirea **normelor** care nu sunt numai elemente care facilitează accesul la piețe al produselor, serviciilor și proceselor inovatoare, dar care acționează în același timp ca un mecanism de diseminare a unei bune părți din cunoștințele acumulate în cadrul sectorului C&D. În plus, prin asigurarea coerenței în ceea ce privește calitatea și securitatea noilor produse și furnizarea de servicii, normele promovează modele de consum mai fiabile și mai durabile, iar rentabilitatea în ceea ce privește creșterea este amplificată.

*Inițiativele privind **normele** vor viza facilitarea pătrunderii rezultatelor din sectorul C-D pe piață și înlesnesc, de exemplu, introducerea noilor tehnologii cu emisie redusă de carbon și eficiente din punct de vedere energetic. Cu toate acestea, ritmul evoluției tehnologiei și convergența tehnologiilor impune organizațiilor europene de normalizare să-și adapteze procedurile astfel încât să poată să ofere la timp produse corespunzătoare. De asemenea, acestea trebuie să dezvolte în continuare standarde globale. Dar se poate profita din plin de aceste avantaje numai dacă toți factorii interesați sunt implicați în procedura de stabilire a normelor și acestea sunt deopotrivă utilizate la nivel general. Este necesar să se depună eforturi sporite pentru implicarea IMM-urilor și a comunității de cercetători. În acest scop, spre sfârșitul lui 2007, Comisia va prezenta o comunicare privind intensificarea contribuției normalizării la inovare și va propune măsuri de abordare a aspectelor menționate anterior.*

4. Globalizarea conduce la transformări structurale. Acest lucru necesită stabilirea de relații și alianțe transfrontaliere noi și puternice. Rețelele de colaborare, precum poliile de inovare și grupurile axate pe cercetare pot reprezenta stimulenți puternici pentru dezvoltarea economică regională, precum și pentru inovare. Procesul acesta se află în strânsă legătură cu nevoia unui grad mai ridicat de specializare regională în cercetare și dezvoltare tehnologică în cadrul unui spațiu european pentru cercetare, competitiv la nivel global. Inițiativa Institutului European pentru Tehnologie (IET) are la bază și duce mai departe poliile și grupurile de inovare transnaționale. Misiunea sa este de a reuni cei mai buni factori europeni din educație, cercetare și inovare pentru a oferi soluții concrete provocărilor majore de ordin social, economic și de mediu.

Inițiativa „grupuri” va evalua modul în care acțiunile concertate ale statelor membre și ale Comisiei care sprijină grupurile și cooperarea dintre acestea pot contribui la structurarea progresivă a spațiului european de cunoștințe în calitate de rețea puternică a grupurilor competitive la nivel mondial care încurajează competitivitatea industriei și serviciilor.

5. Industria europeană se bucură deja de o situație favorabilă pentru a valorifica poziția puternică pe care o deține pe piața de produse, servicii și proceduri, pe baza tehnologiilor ecologice. În plus, companiile europene sunt din ce în ce mai sensibile la performanțele în domeniul mediului, ca parte a abordărilor acestora în ceea ce privește asumarea responsabilității sociale a întreprinderilor.

Pentru a valorifica aceste puncte tari și pentru a ajuta industria să beneficieze de apariția noilor piețe în sectorul tehnologiilor de mediu, se preconizează o nouă inițiativă privind **politica industrială durabilă**. Principiul director esențial este transformarea eventualelor oportunități în oportunități pentru industria UE în vederea orientării spre tranziția către o

¹⁶ COM(2006) 589.

economie cu o emisie redusă de carbon și eficiență din punctul de vedere al resurselor. Astfel, se va contribui la îndeplinirea obiectivelor pachetului pentru energie și schimbări climatice adoptat de către Consiliul European din martie 2007.

De asemenea, Comisia va elabora un plan de acțiune suplimentar pentru a promova producția și consumul durabile în UE. Planul de acțiune va răspunde cererii adresate Comisiei în cadrul strategiei revizuite privind dezvoltarea durabilă a UE.

Cele trei principii de bază ale politicii industriale durabile care vor fi urmate de un plan de acțiune la începutul lui 2008 sunt următoarele:

Stimularea dezvoltării și comercializării tehnologiilor, produselor și serviciilor cu o emisie redusă de carbon și eficiente din punct de vedere energetic, de exemplu prin încurajarea piețelor pilot și crearea de stimulente pentru întreprinderile pioniere. Aceasta poate necesita existența unor instrumente de finanțare adecvate și dezvoltarea de instrumente bazate pe piață care să încurajeze introducerea produselor și serviciilor care respectă mediul, inclusiv printr-o mai bună internalizare a costurilor legate de mediu, fără a se aduce atingere normelor privitoare la ajutoarele de stat.

Crearea unei piețe interne dinamice: Cu ocazia analizei în curs a legislației care reglementează piața internă, Comisia va dezvolta o politică puternică privind produsele și va îndepărta obstacolele din piața internă. Aceasta va include cerințe minime realiste și treptat mai ambițioase, cărora să li se asocieze, dacă este cazul, norme și stimulente pilot voluntare, precum etichetarea, în vederea intensificării performanțelor. O directivă extinsă a PE care vizează să promoveze proiectarea ecologică a celor mai importante produse va reprezenta piatra de temelie a acestei abordări. Sistemele de gestionare ecologică și serviciile ecologice de energie pentru companii și gospodării vor fi în egală măsură promovate și sprijinite printr-un cadru simplu și ușor de utilizat.

Crearea unor piețe globale pentru tehnologiile, produsele și serviciile cu emisie redusă de carbon și eficiente din punct de vedere energetic: O adoptare mai accelerată a tehnologiilor și standardelor ecologice pentru tehnologii, produse și servicii mai durabile în cadrul UE poate pregăti calea către dezvoltarea de standarde internaționale care integrează mai bine aspectele legate de mediu, folosind o abordare bazată pe durata ciclului de viață. Astfel, companiile europene pot beneficia de avantajele „primului sosit” în competiția globală. Acordurile sectoriale industriale pentru industriile cu un consum ridicat de energie oferă un potențial semnificativ pentru a stabili puncte de referință globale pentru eficiența energetică și a resurselor și încurajează tehnologiile care sunt în conformitate cu aceste puncte de referință. Acordurile sectoriale respective, care trebuie să respecte regulile concurenței și obiectivele de mediu, ar sprijini instituirea de piețe de export pentru tehnologiile, serviciile și produsele europene de vârf. În completarea acestor acorduri se pot încheia acorduri internaționale sau bilaterale privind distribuirea și utilizarea tehnologiilor de mediu, prin facilitarea folosirii instrumentelor flexibile de la Kyoto, precum și prin politica din domeniul comerțului și dezvoltării.

6. După cum s-a recunoscut în cadrul Consiliului European¹⁷, **industriile cu un consum ridicat de energie** vor necesita o atenție specifică. Este nevoie de măsuri eficiente din punctul de vedere al costurilor în vederea îmbunătățirii atât a competitivității, cât și a impactului asupra mediului al acestor industrii europene. În toamnă, Comisia va publica un document politic care stabilește modalitățile optime posibile de realizare a acestui obiectiv.

7. Pe lângă acestea, **accesul la resurse naturale și la materii prime** este esențial pentru industria europeană. Ar trebui să se dezvolte măsuri care să contribuie la asigurarea unui acces durabil și sigur, inclusiv îmbunătățirea eficienței resurselor și accesului la materii prime naționale, deschiderea pieței UE pentru materii prime regenerabile, sprijinirea dezvoltării tehnologiilor de explorare, precum și asigurarea disponibilității personalului calificat. În plus, acordurile comerciale multilaterale și bilaterale trebuie să asigure că țările terțe sprijină piețele deschise și cu o concurență nenedaturată și asigură securitatea și diversitatea aprovizionării cu materii prime, luând în considerare strategia tematică a Comisiei privind utilizarea durabilă a resurselor naturale. Cererea adresată Comisiei din partea Consiliului pentru competitivitate din 21 mai 2007 de a dezvolta o abordare politică coerentă privind furnizarea de materii prime pentru industrie, care să includă toate politicile comunitare conexe interne și externe, va fi îndeplinită în mod activ.

Comisia va încerca să folosească în relațiile internaționale politica sa externă în domeniul energiei, politica în domeniul comerțului și dialogurile în sectorul industrial și al mediului, și, dacă este cazul, să contribuie la punerea în aplicare a acestora prin acordarea de asistență tehnică. De asemenea, va încerca să încurajeze în țările partenere politicile privind energia durabilă și schimbările climatice.

8. În termeni mai generali, aspectele externe privind competitivitatea și accesul la piață rămân elemente deosebit de importante pentru performanța industrială a UE.

Inițiativa privind competitivitatea și accesul la piață își va concentra eforturile și resursele asupra acelor sectoare și piețe care dețin potențialul cel mai ridicat de câștig pentru competitivitate. Comisia va continua în mod prioritar negocierile multilaterale în domeniul comerțului, și anume Runda de dezvoltare de la Doha, dar, de asemenea, va încerca să încheie acordurile bilaterale nou lansate privind comerțul liber, va încerca să acorde mai multă atenție agendei transatlantice cu S.U.A. și parteneriatului cu China, să rezolve problema barierelor netarifare a căror importanță a crescut în ultimii ani datorită eliminării progresive a tarifelor. Aceasta include aspecte reglementare, investiții străine directe, achiziții publice, siguranță și securitate, protejarea drepturilor proprietății intelectuale și alte active necorporale, precum și combaterea fenomenului de contrafacere. În egală măsură, aceasta înseamnă că respingerea protecționismului intern trebuie să fie însoțită de utilizarea activă a tuturor instrumentelor disponibile în vederea deschiderii de noi piețe și asigurării de condiții echitabile pentru comerțul exterior.

¹⁷ Concluziile din 8-9 martie 2007.

9. Competitivitatea industriei depinde, de asemenea, de capacitatea acesteia de a asimila **schimbările de structură** pentru a răspunde provocărilor globalizării și progreselor tehnologice. În scopul abordării consecințelor respective, UE a elaborat o legislație care se ocupă de aspectul restructurării¹⁸ și furnizează asistență financiară prin fonduri structurale și prin intermediul Fondului european pentru adaptare la globalizare. Comisia a realizat o evaluare pozitivă a primelor două cereri pentru Fond și a solicitat autorității bugetare să pună la dispoziție creditele necesare. Cu toate acestea, este nevoie de eforturi mai susținute alături de implicarea tuturor factorilor interesați pentru a anticipa tendințele privind schimbările structurale, pentru a îmbunătăți pregătirea în vederea restructurării, precum și pentru a ameliora sinergia dintre diferitele aspecte politice.

Prin inițiativa privind schimburile structurale Comisia își va extinde activitatea analitică și va acționa ca un intermediar pentru schimbul de cele mai bune practici. La jumătatea lui 2008 va fi publicat primul raport anual privind restructurarea. În scopul încurajării unui parteneriat amplu la nivel european, Comunicarea din 2005 privind restructurarea sistemului de ocupare a forței de muncă¹⁹ va fi revizuită. Pe termen mediu, inițiativele vizează să ofere tuturor factorilor interesați informații mai bune cu privire la restructurarea și la modul de a aborda consecințele acesteia. De asemenea, trebuie să se acorde atenție modului în care fondurile UE pot fi utilizate în mod optim în acest context. Până în 2009, Comisia va evalua posibilitatea unei revizuirii a orientărilor privind ajutoarele de stat pentru salvare și restructurare.

10. Una dintre schimbările structurale majore a fost redirecționarea ocupării forței de muncă spre sectorul serviciilor în economiile cu un grad ridicat de dezvoltare. Această redirecționare nu ar trebui asociată cu procesul de deindustrializare. Aceasta reflectă adâncirea divizării internaționale a muncii și dezagregarea lanțului valoric vertical, prealabil integrat. În consecință, **industria și serviciile sunt conectate în mod indisolubil**. Costul, calitatea și productivitatea anumitor sectoare de servicii, în special serviciile pentru întreprinderi cu grad ridicat de cunoștințe, au un impact asupra competitivității industriei. De exemplu, reglementările care afectează performanța serviciilor profesionale și altor tipuri de servicii pentru întreprinderi, serviciilor financiare sau din sectorul comerțului cu amănuntul și al distribuției au, de asemenea, un impact asupra industriei. În plus, industriile competitive de rețea sporesc competitivitatea industriei în ansamblul său. Mai mult, industria este utilizatorul și, în același timp, furnizorul unei game în creștere de servicii legate de tehnologii și produse inovatoare.

În cadrul inițiativei privind industria/serviciile se vor efectua o examinare detaliată și o analiză de competitivitate a sectoarelor de servicii și a impactului acestora asupra competitivității industriale și, dacă este cazul, o monitorizare sectorială suplimentară. Rezultatele vor permite identificarea tuturor obstacolelor din calea ameliorării competitivității și eventualele disfuncții ale pieței care ar putea justifica acțiuni în vederea soluționării problemelor specifice ale anumitor sectoare industriale și/sau de servicii.

¹⁸ Directiva 94/45/CE a Consiliului din 22 septembrie 1994 privind instituirea unui comitet european de întreprindere sau a unei proceduri de informare și consultare a lucrătorilor în întreprinderile și grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară, Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective, precum și Directiva 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană.

¹⁹ COM(2005) 120.

În conformitate cu politica modernă a Comisiei pentru creștere și ocuparea forței de muncă pentru IMM-uri²⁰, Comisia va continua să se asigure că inițiativele sale în materie de politică industrială iau în considerare interesele IMM-urilor, care joacă un rol vital în crearea de locuri de muncă mai numeroase și de mai bună calitate și în generarea unei creșteri economice durabile.

3.3.2. *Inițiative sectoriale*

În afară de inițiativele orizontale, strategia examinării aprofundate a chestiunilor specifice fiecărui sector s-a dovedit utilă. **Două noi inițiative** vor fi întreprinse în domeniile prelucrării produselor alimentare și electrotehnicii care sunt două sectoare importante cu potențial ridicat de creștere economică și pentru crearea de locuri de muncă.

Toate inițiativele sectoriale ar trebui să utilizeze în mod corespunzător instrumentele moderne puse la dispoziție de programul-cadru de cercetare, și anume platformele tehnologice și inițiativele tehnologice comune, precum și recomandările aferente.

11. În urma reformelor succesive ale PAC (politica agricolă comună), care au deplasat acordarea de ajutoare de la produse către plățile directe pentru agricultori și au pus accentul pe orientarea pieței și pe competitivitate, **industria alimentară** europeană a intrat într-o perioadă de adaptare. În context global, această adaptare se produce pe fondul prețurilor ridicate la produse, al limitărilor accesului la principalele materii prime și al dezvoltării politicii comerciale externe privind accesul la piață. Productivitatea scăzută a muncii, ritmul scăzut al inovațiilor, evoluția preferințelor consumatorilor și legislația care s-a acumulat în ultimii ani pentru a veni mai bine în întâmpinarea preocupărilor consumatorilor privind sănătatea și mediul înconjurător contribuie la provocările cu care este confruntată industria. Cu toate acestea, legislația comunitară armonizată din domeniul produselor alimentare continuă să contribuie la siguranța alimentară și la încrederea consumatorilor din întreaga Uniune, precum și la dezvoltarea sectorului agroalimentar al UE.

Printr-o inițiativă specială, Comisia intenționează să soluționeze provocările mai sus menționate și să remedieze ritmul scăzut al inovațiilor, având în vedere în special numărul mare de IMM-uri din acest sector. Pe baza unei analize a competitivității și a unei vaste consultări a părților interesate din 2007, și plecând de la lucrările platformei tehnologice „Food for Life”, Comisia va prezenta într-o comunicare din 2008 un pachet de măsuri care trebuie aplicate. Printre aceste măsuri s-ar putea număra o strategie în favoarea produselor cu valoare adăugată mai mare, preluarea rezultatelor C&D (cercetare și dezvoltare), eforturile susținute în materie de inovare privind IMM-urile (inclusiv chestiunile legate de comerțul cu amănuntul și cu ridicata) și consolidarea caracterului internațional, accesul sporit la piață al țărilor terțe și, după caz, reducerea sarcinii administrative. Aceste măsuri ar veni în completarea examinării în curs a legislației din domeniul alimentar și inițiativelor din domeniul produselor alimentare noi și al etichetării produselor alimentare, ceea ce va duce la simplificarea semnificativă a cadrului legislativ și va reduce sarcina impusă întreprinderilor la nivel comunitar.

²⁰ COM(2005) 551

12. **Sectorul inginerie electrică** joacă un rol important în economia comunitară în calitate de furnizor de produse intermediare, mijloace de producție finite și bunuri de consum. Acest sector se confruntă cu o presiune concurențială în creștere atât din partea economiilor stabilizate, cât și a economiilor în dezvoltare; contrafacerea și protecția drepturilor de proprietate intelectuală sunt chestiuni de importanță majoră pentru acest sector.

***ELECTRA** este o inițiativă comună a industriei și a Comisiei, prin care se urmărește identificarea principalelor provocări în domeniul concurenței cu care sectorul european al ingineriei electrice se confruntă pe termen lung și elaborarea ulterioară de recomandări pentru consolidarea competitivității globale a acestui sector. Această inițiativă va analiza potențialul de aplicare a unor mai bune principii legislative și a contribuțiilor la dezbaterile privind eficiența energetică și piețele pilot. Pe baza concluziilor sale, Comisia ar putea propune noi acțiuni în 2008.*

În plus, vor fi intensificate lucrările în curs într-o serie de sectoare care se confruntă nu numai cu necesitatea de a face față progreselor rapide tehnologice și științifice, ci și cu obstacole în calea exploatării pe deplin a avantajelor pieței interne.

13. În ceea ce privește **industria spațială**, politica spațială europeană²¹ a fost elaborată în comun de Comisie și ESA. Această politică este însoțită de elementele preliminare ale unui program spațial european, care ar trebui dezvoltat pentru a asigura cel mai ridicat nivel de complementaritate și transparență dintre toate programele spațiale, garantând astfel utilizarea optimă a investițiilor spațiale în Europa.

Comisia va evalua necesitatea unui cadru european de reglementare pentru controlul difuzării de date obținute din observațiile prin satelit și necesitatea de standarde de referință. În urma consultării pe tema Cărții verzi privind aplicațiile GALILEO²², Comisia va evalua, de asemenea, măsura în care legislația europeană sau națională ar putea sprijini dezvoltarea acestor aplicații. Comisia va încuraja în continuare trecerea la o abordare bazată pe piață în ceea ce privește alocarea frecvențelor radio, va favoriza abordările paneuropene în privința utilizării frecvențelor și va discuta cu statele membre și partenerii internaționali pe tema modalităților de eficientizare a reglementărilor de control al exporturilor. ESA și Comisia vor propune noi proiecte de C&D pe tema aplicațiilor spațiale integrate, inclusiv integrarea cu sistemele terestre, înainte de sfârșitul lui 2008. ESA va elabora propuneri de finanțare în sprijinul planului său pe termen lung pentru știința spațială până în 2008 și va propune noi acțiuni în materie de cercetare și dezvoltare tehnologică. Inițiativa Monitorizării mondiale pentru mediul înconjurător și securitate (GMES - Global Monitoring for Environment and Security) va furniza servicii de mediu bazate pe tehnologii spațiale care vor permite monitorizarea și controlul impactului pe care îl au schimbările climatice.

14. Industriile de apărare din Europa se supun unor norme naționale foarte diverse, situație care a dus la întârzierea dezvoltării lor la scară europeană, la dezavantajarea acestora față de concurența internațională și a avut drept rezultat valorificarea nesatisfăcătoare a fondurilor investite în **securitate și apărare**. Comisia Europeană intenționează să consolideze competitivitatea bazei tehnologice și industriale europene de apărare printr-un efort comun cu Agenția Europeană de Apărare.

²¹ COM(2007) 212 final.

²² Sistemul de radionavigație Galileo va furniza servicii de poziționare în urma instalării unei constelații de 30 de sateliți în cursul anilor următori.

În acest scop, o inițiativă va fi axată pe dezvoltarea unei piețe europene a echipamentelor de apărare, pe dezvoltarea tehnologică și ameliorarea competitivității globale a întreprinderilor de apărare din UE. Comisia pregătește o „comunicare-cadru” care se va referi la chestiunile industriale și de piață, o directivă privind achizițiile din domeniul securității și apărării și un regulament în privința transferurilor intracomunitare ale echipamentelor de apărare. Printre alte rezultate așteptate până în 2009, se numără cartografierea omogenă la scară comunitară a bazei tehnologice și industriale europene de apărare și manualul de standardizare a apărării europene.

15. În plus, Comisia continuă o inițiativă privind provocările specifice ale **cercetării în materie de securitate** care ia în considerare legăturile strânse existente între problemele de apărare, fapt care se reflectă, de exemplu, în directiva mai sus menționată privind piețele publice în domeniul apărării și securității.

*Comisia are în vedere organizarea unui **Forum european pentru cercetare și inovare în domeniul securității** pentru a stabili un program comun de cercetare în domeniul securității până în 2009. În același timp, Comisia va consolida dialogul public-privat din domeniul cercetării europene în materie de securitate și va ameliora transparența și coordonarea dintre diversele programe și inițiative în curs.*

16. **Sectorul farmaceutic** european este amenințat deoarece investițiile în cercetarea și dezvoltarea farmaceutică sunt redirecționate către Statele Unite și, din ce în ce mai mult, către Extremul Orient. Capacitatea de reacție eficientă a Europei este împiedicată în principal de lipsa unei piețe unice eficiente în sectorul farmaceutic.

Pentru a remedia această situație, Comisia a stabilit o abordare pe două niveluri care urmărește modernizarea cadrului legislativ european prin revizuirea legislației din domeniul farmaceutic și prin Forumul farmaceutic în desfășurare, unde problemele critice care afectează competitivitatea, precum tarifarea și rambursarea, sunt tratate direct cu statele membre și principalele părți interesate. Pentru a reuni aceste aspecte, Comisia va publica o comunicare, până la sfârșitul lui 2007, prin care va defini strategia și viziunea noastră asupra competitivității viitoare în acest sector cheie. Comunicarea se va baza pe o consultare publică ce va fi lansată în vara lui 2007.

17. Ca răspuns la angajamentele luate în comunicarea privind politica industrială din 2007, Comisia pregătește în prezent două comunicări sectoriale privind competitivitatea din **industria metalurgică** și din **industria forestieră**.

4. CONCLUZII

În prezent, industria își desfășoară activitatea într-un mediu macroeconomic relativ satisfăcător, dar acesta nu este un motiv pentru a stagna în această situație.

Acțiunile descrise în comunicarea din 2005 au contribuit la definirea politicii noastre în beneficiul industriilor europene, fie că este vorba de întreprinderi mari fie de IMM-uri. Abordarea integrată s-a dovedit un succes și beneficiază de sprijinul Parlamentului European și al statelor membre. Este nevoie de continuitate și angajament pentru strategia politică actuală care necesită sprijinul unui ansamblu echilibrat de părți interesate. În acest cadru, se va acorda prioritate instituirii unui cadru politic care să permită industriei să răspundă cât mai eficient globalizării și schimbărilor climatice.

Anexa 1: Inițiative actuale și preconizate

Industrie	CUNOȘTINȚE				REGLEMENTARE MAI BUNĂ				MEDIU ȘI ENERGIE ²⁾				COMERT				SCHIMBĂRI STRUCTURALE		SPECIFICITATE SECTOR	ACȚIUNI SECTORIALE 2005-2009					
	CKD - Inovație	DPI - Conținere	Competențe	Acces la finanțări pentru IMM-uri	Sarcina Administrativă - Complexitatea reglementărilor sectoriale	Piața internă	Sănătate și siguranță	Standarde tehnice	Stabilitate climatică ³⁾	Deșeurii	Aer	Aer	Utilizarea intensivă a energiei	Accesul la piețe	Accesul la materii prime	Distorsiuni comerciale, subvenții, dumping	Convergența regională	Anticipații	Tertiarizare ³⁾		2005	2006	2007	2008	2009
Industria alimentară și a științelor vieții	Alimente, băuturi și tutun	x				x				x	x		x	x			x	x		Inițiativa pentru produsele alimentare →					
	Cosmetice	x					x	x					x						x						
	Produse farmaceutice	x	x	x	x		x	x					x			x					Forum farmaceutic →		Comunicare farmaceutică →		
	Biotehnologie	x	x		x	x													x		Examinarea intermediară a strategiei privind științele vieții și biotehnologia →				
	Aparatură medicală	x			x		x	x									x		x						
Industria mecanică și a sistemelor	ICT ⁴⁾	x	x	x	x	x			x				x					x		Task Force TIC →					
	Echipe de inginerie mecanică	x	x		x								x						x		Dialogul pentru ingineria mecanică →				
	Echipe de inginerie electrică	x	x	x	x								x						x		Electra →				
	Vehicle cu motor	x	x	x		x	x		x	x		x				x	x			CARS 21 HLG autovehiculelor →		Examinarea legislației în domeniul →			
	Vehicle spațiale	x																	x	Programul Spațial European /GMES →					
	Industria de apărare	x																	x	GNI Apărare →		Pachetul Apărare →			
	Construcții navale	x	x	x												x				x	HLG LeaderSHIP 2015 →				
Industria modei și a design-ului	Textile	x	x	x									x					x							
	Piele și produse din piele	x	x	x									x	x				x							
	Încălțăminte	x	x	x									x					x							
	Mobilă	x	x	x									x					x							
Industria produselor de bază și a produselor intermediare	Industria extractivă neenergetică	x		x								x	x												
	Metale neferoase			x								x	x						x						
	Ciment și var											x	x												
	Ceramică		x									x	x						x						
	Sticlă		x									x	x												
	Lemn și produse din lemn	x		x								x	x						x						
	Pastă, hârtie și produse din hârtie	x										x	x	x					x						
	Tipografia și edituri	x		x									x	x					x						
	Oțel	x		x								x	x	x					x						
	Produse chimice, cauciuc și produse din plastic	x										x	x	x											
	Construcții	x		x								x	x	x											
ACȚIUNI ORIZONTALE 2005-2009	2005	Monitorizare	DPI	Competențe																					
	2006	Monitorizare																							
	2007	Grupuri	Piețe pilot																						
	2008																								
	2009																								

Programe de reformă comunitare și naționale în cadrul strategiei de la Lisabona

Tabelul indică cu x cazurile în care o provocare politică este considerată ca având o prioritate majoră pentru fiecare sector printre numeroasele provocări politice relevante. Prin urmare, absența unui x nu înseamnă în mod necesar că respectiva provocare nu este importantă pentru un sector, ci numai că nu este considerată o chestiune de cea mai mare prioritate.

RO

RO